

Nyt om miljø & udvikling

92-gruppen er et samarbejde mellem 21 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppens organisationer arbejder aktivt med opfølgningen af Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg 2002 og andre sager vedrørende internationalt miljø og udvikling.

INDHOLD – NR. 36 – D. 31.1.2006

BONO ... OG DET MED SMÅT 1

UDVIKLINGSPAKKE UDEN INDHOLD 2

HVOR ER PERSPEKTIVERNE I EU'S LANDBRUGSUDSPIL? 3

NIGER FOR SVAGT TIL AT VÆRE NYT PROGRAMSAMARBEJDSLAND 4

ER VELFÆRDEN BÆREDYGTIG? 5

FORBRUGET FORDOBLES, MEN VI HAR ALLIGEVEL IKKE RÅD 5

STORFORBRUGEREN DANMARK 6

RINGE UDSPIL TIL REVIDERET EUROPÆISK BÆREDYGTIGHEDSSTRATEGI 7

NY EU-STRATEGI OPPRIORITERER AFRIKA 8

ARRANGEMENTER 9

REDAKTION 10

Bono ... og det med småt

Af Constance Hegner, WWF Verdensnaturfonden

*"fra dyb skepsis
[...] til beundring af
Bonos villighed til
at bruge sig selv til
at sætte fokus på
verdens
fattigste."*

*"Hvorfor skal en
rockstjerne over-
hovedet være
talsmand for udvik-
ling i Afrika?"*

*"Bono er et fanta-
stisk kampagne-
redskab for kam-
pagner som "Make
Poverty History".*

Det er ikke hver dag, at udvikling, frihandel og Afrika er topnyheder i de danske medier. Men det var tilfældet den råkolde dag i januar, hvor verdensstjernen Bono fra bandet U2 stod foran dansk erhvervsliv i Tivolis koncertsal. I dagene op til begivenheden havde holdningerne været blandede, lige fra dyb skepsis over for en rockstjerne, der promoverer sig selv på bekostning af Afrika - til beundring af Bonos villighed til at bruge sig selv til at sætte fokus på verdens fattigste.

Foran et publikum af erhvervsfolk og politikere gik Bono på scenen og tog med det samme fat på paradokset: Hvorfor skal en rockstjerne overhovedet være talsmand for udvikling i Afrika? Fordi det åbenbart er nødvendigt, at en stjerne som Bono skruer op for volumen for at verdens magthavere hører efter. Udviklingsminister Ulla Tørnæs var da også med det samme ude og love gældseftergivelser. Og det danske erhvervsliv har vist interesse for at støtte Bonos initiativ "RED" for kampen mod AIDS i Afrika.

Bono er et fantastisk kampagneredskab for kampagner som "Make Poverty History". Manden med solbrillerne har skabt en bred opmærksomhed om WTO, gældslettelse og handelsbarrierer. Emnerne er sat højere op på den politiske dagsorden i takt med politikernes iver efter at trykke rocksangeren i hånden og være med i klubben af "good guys".

"Så hvad er problemet? [...] Det er selve substansen i de løfter, som politikere og erhvervsfolk lover."

Så hvad er problemet? NGO'erne får fokus på deres kerneområder, og støtten til Afrika styrkes. Bonos besøg i København viste tydeligt, hvor problemet i et ellers sympatisk projekt ligger. Det er selve substansen i de løfter, som politikere og erhvervsfolk lover. Som Ulla Tørnæs' løfte om gældseftergivelse. For i dette tilfælde er det en gratis gestus for Danmark, da pengene går direkte til den statsejede Danmarks Erhvervsfond, der har Afrikas gæld til gode på grund af eksportkreditter.

Så midt i al stjernevirvaret, som Bono skaber blandt politikere og erhvervsfolk, er det vigtigt at læse det med småt og ikke kun de store armbevægelser.

Udviklingspakke uden indhold

- Fokus på resultaterne af WTO i december

Af Nils Brøgger Jakobsen, Mellempolkeligt Samvirke

"Som dække over EU's manglende vilje til reform af egen landbrugspolitik forsøgte EU ved WTO [...] at gøre sig til talsmand for [...] en såkaldt "udviklingspakke"

Som dække over EU's manglende vilje til reform af egen landbrugspolitik forsøgte EU ved WTO i Hong Kong at gøre sig til talsmand for vedtagelse af en såkaldt "udviklingspakke" til fordel for verdens fattigste lande. Pakken skulle indeholde en række elementer som markedsadgang og øget bistand. Umiddelbart et sympatisk udtryk for, at de rige lande tager udvikling af verdens fattigste lande seriøst. Men dette "spin" fra EU's side var ganske gratis, da pakken reelt endte med at være uden indhold.

Frem for at sætte fokus på udvikling, som ellers er grundlaget for den igangværende forhandlingsrunde i WTO, kaldet Doha-udviklingsrunden, er de udviklingspolitiske spørgsmål efterhånden blevet af kosmetisk karakter og vedrører kun verdens 50 fattigste lande. De resterende udviklingslande har oplevet yderligere armvridning fra EU, USA og Japan med liberalisering af serviceydelser og markedsadgang for verdens rigeste lande.

"Det bliver [...] let for de rige lande at udpege de produkter, hvor de fortsat vil have ret til at beskytte sig. Så en markedsadgang på 97 % er reelt uden indhold for verdens fattigste lande"

Fuldkommen markedsadgang for verdens 50 fattigste lande var del af udgangspunktet for den igangværende forhandlingsrunde. Derfor er "udviklingspakken" et skridt i den forkerte retning, da de rige lande krævede, at de stadig må beskytte sig for 3 % af alle produkter. 3 % udgør ca. 330 toldlinjer. Til sammenligning udgør 20-25 toldlinjer i dag ca. 2/3 af Bangladesh's totale eksport. Verdens 50 fattigste lande står for sølle 0,6 procent af al global samhandel og eksporterer kun ganske få forskellige produkter. Det bliver derfor let for de rige lande at udpege de produkter, hvor de fortsat vil have ret til at beskytte sig. Så en markedsadgang på 97 % er reelt uden indhold for verdens fattigste lande.

Den tomme udviklingspakke bekræfter desværre, at de rige landes ord om at bekæmpe fattigdom og ulighed, ikke er meget andet end varm luft. Så længe verdens fattigste lande bliver spist af med velmenende løfter og små poser penge, kan det ikke kaldes udvikling.

Hvor er perspektiverne i EU's landbrugsudspil?

- Fokus på resultaterne af WTO i december

Af John Kornerup Bang, WWF Verdensnaturfonden

"Ved Rådet for Internationalt udviklingssamarbejde [...] sagde Anders Fogh Rasmussen, at EU var kommet med et perspektivrigt udspil i WTO-forhandlingerne"

"[...] Hvorledes harmonerer "perspektivrigt" med et udspil, der ikke indeholder forbedringer for ulandene af større betydning?"

"Hvis Doha-runden skal videre som udviklingsrunde, så er det en "ommer" fra EU's side."

Ved Rådet for Internationalt udviklingssamarbejde i januar sagde Anders Fogh Rasmussen, at EU var kommet med et perspektivrigt udspil i WTO-forhandlingerne, og nu var det andres tur til at komme på banen med indrømmelser. Men hvorledes harmonerer "perspektivrigt" med et udspil, der ikke indeholder forbedringer for ulandene af større betydning? Og når rapporter fra OECD og Verdensbanken konkluderer, at det først og fremmest vil gavne EU selv at reformere sin landbrugspolitik, er det ikke rimeligt at bruge udspillet til at kræve indrømmelser fra udviklingslandene.

Ganske vist prøver EU at indkapsle spørgsmålet om en udviklingsrunde i en særskilt udviklingspakke, men det kan ikke forenes med Doha-mandatet, som kræver, at udviklingslandenes behov skal sættes i hjertet af forhandlingerne. Og EU's landbrugsudspil lever ikke op til dette. En reduktion på 70 % af støtten til EU's egne lande (gul boks) lyder af meget, men er det ikke. EU gør nemlig i forvejen ikke meget brug af disse subsidier. Og EU støtter stadig Europas industrielle landbrug og eksporterende fødevarerindustri i stor stil. Subsidierne bliver bare givet på en anden måde, som teknisk set er lovlig i WTO (grøn boks).

En reduktion af den gennemsnitlige toldsats på 46 % lyder også af meget, men er heller ikke meget værd. Først og fremmest fordi man samtidig foreslår at undtage 8 % af toldlinjerne som følsomme produkter. Det betyder, at stort set alle de mest interessante produkter for ulandene som f.eks. sukker, oksekød eller tomater fra Nordafrika vil kunne undtages. Øget adgang via toldkvoter, som EU også foreslår for disse produkter, er der ikke meget perspektiv i. Det er nemlig umuligt at fordele disse kvoter på en fair måde.

Hvis Doha-runden skal videre som udviklingsrunde, så er det en "ommer" fra EU's side. Man må forvente af den danske regering lægger alle kræfter i at få de andre medlemslande til at forstå, at EU endnu ikke er kommet med et "perspektivrigt" udspil.

Niger for svagt til at være nyt programsamarbejdsland

Af Niels Tofte, CARE Danmark

”Tilbage står, at Niger var for svag og fattig til at blive nyt dansk programsamarbejdsland.”

” Det er positivt, at regeringen styrker sit fokus på fattigdomsorientering og på Vestafrika gennem valget af Mali”

”Den årlige bistand til Niger kan selvfølgelig bruges på meget forskellige måder. [...] Det bør prioriteres at sikre navnlig de fattigste mennesker, kvinderne og de pastorale gruppers behov og rettigheder.”

Udviklingsminister Ulla Tørnæs valgte i starten af januar Mali som nyt programsamarbejdsland. Dermed føjes Mali til listen af de 15 ulande, der modtager betydelig dansk bistand over en længere årrække. Udviklingsministeren begrundede sit valg med, at Mali er længere fremme med god regeringsførelse, med udvikling af det offentlige system og med bekæmpelse af korruption. Samtidig vurderes det, at Niger ikke har den fornødne kapacitet til at administrere et egentligt programsamarbejde. Tilbage står, at Niger var for svag og fattig til at blive nyt dansk programsamarbejdsland. Det ville have været prisværdigt, hvis Udenrigsministeriet, der både har de fornødne kompetencer og erfaring, havde valgt at sikre en langsigtet, forpligtende og professionel indsats i Niger, der modsat Mali fravælges af flere internationale donorer på grund af landets svage kapacitet.

Den manglende internationale støtte til Niger er netop en af grundene til, at CARE Danmark og en række andre NGO'er anbefalede Niger. Der er et stort behov for hjælp udefra til at vende den katastrofale økonomiske situation i verdens fattigste land. Endelig ville der i Niger være mulighed for at trække på erfaringer, netværk og ressourcer opbygget gennem flere årtier gennem det danske bistandssamarbejde, udført af både Danida og danske NGO'er.

Nuvel, nu vælges det i dansk bistand relativt ubeskrevne land; Mali. Det er positivt, at regeringen styrker sit fokus på fattigdomsorientering og på Vestafrika gennem valget af Mali, der er verdens fjerde fattigste land. Det er en udvikling, man kun kan glæde sig over.

Der er også grund til at glæde sig over, at udviklingsministeren vælger at fordoble den danske bistand til Niger, fra de nuværende 40 mio. DKK årligt til ca. 80 mio. DKK årligt. Den årlige bistand til Niger kan selvfølgelig bruges på meget forskellige måder. Baseret på CARE Danmarks erfaringer i landet, mener vi, at kerneindsatsområder for en øget dansk indsats bør være kapacitetsopbygning af de nigerske myndigheder, støtte til demokratiseringsprocesser og det nigerske civilsamfund samt udvikling inden for vand, sundhed og uddannelse. Det bør prioriteres at sikre navnlig de fattigste mennesker, kvinderne og de pastorale gruppers behov og rettigheder. Der er som bekendt nok at tage fat på.

Er velfærden bæredygtig?

Af Kim Carstensen, WWF Verdensnaturfonden

"[...] hvordan [...] kan det lade sig gøre at gennemføre en seriøs diskussion af centrale aspekter af det danske samfund [...] uden [...] at skænke det én eneste tanke, om det samfund man skaber også vil være bæredygtigt."

"Hvis Danmark skal finde sin bæredygtige plads i [...] verden, så er udfordringen lidt større"

"Det [...] er måske på tide at skabe et "Bæredygtighedsråd", der kunne samle trådene"

Velfærdscommissionens rapport gav anledning til stor debat, da den blev udsendt i december. Det blev hurtigt klart, at rapporten ikke vil føre til de store reformer af det danske velfærdssystem, men det var nok heller ikke meningen.

Alligevel er det værd at hæfte sig ved, hvordan det kan lade sig gøre at gennemføre en seriøs diskussion af centrale aspekter af det danske samfunds indretning i et 20- og 40-årigt perspektiv uden tilsyneladende at skænke det én eneste tanke, om det samfund man skaber også vil være bæredygtigt.

Nogle af velfærdscommissionens præmisser burde ellers straks have fået alarmklokkerne til at ringe: Vi lever længere, og velstanden bliver større. Man skal være enten både blind og døv eller hedde Bjørn Lomborg for ikke at få den tanke, at de to faktorer kunne føre til et øget pres på Jordens ressourcer, som vi nok også bør tage med i betragtning i vores tanker om fremtidens samfund.

Men nej, ikke et ord om det aspekt hos Velfærdscommissionen. De nævner dog udfordringen fra globaliseringen, som vil være et oplagt sted at inddrage overvejelser om bæredygtighed og Danmarks globale fodaftryk. Hvis Danmark skal finde sin bæredygtige plads i en verden, hvor Kina om 40 år er verdens største økonomi, og hvor Kina meget nødig skulle have forsøgt at efterligne vores forbrug af naturens ressourcer, så er udfordringen lidt større end, at globaliseringen kan "gøre det sværere at holde visse skatter og afgifter på det niveau, vi kender i dag", som Velfærdscommissionen konstaterer.

Det virker ærligt talt lidt provinsielt. Så når vi snart også ser resultaterne af Globaliseringsrådets arbejde, som formentlig også vil være tynde med hensyn til bæredygtighedens udfordringer, var det måske på tide at skabe et "Bæredygtighedsråd", der kunne samle trådene. Danmark trænger til at få tanker til at hænge sammen.

Forbruget fordobles, men vi har alligevel ikke råd

Af Johan Nielsen, Det Økologiske Råd

Der har været stor debat om Velfærdscommissionens anbefalinger om at skære ned i velfærdsydelse og få flere ud på

”Men spørgsmålet er, om befolkningen faktisk vil bruge, så stor en del af den kommende velstand til vækst i det private forbrug?”

” [...]Men Velfærdskommissionen [...] konstaterer, at der ikke bliver råd til, at befolkningen foretrækker fritid”

”Så et stigende forbrug af disse velfærdsgoder er set fra et miljøsynspunkt måske netop en løsning og ikke et problem.”

arbejdsmarkedet. At fremskrive udviklingen 50-80 år kan naturligvis ikke gøres med nogen stor sikkerhed. Alligevel har kommissionen fremstillet det, som om resultaterne af fremskrivningerne er udtryk for, hvad der faktisk vil ske.

I den økonomiske model er forudsat en produktivitetsstigning på 2 % om året og fuld beskæftigelse. Det betyder, at det private forbrug antages at stige med mere end 100 % til 2040 og på længere sigt endnu mere. Det er et simpelt matematisk regnestykke.

Men spørgsmålet er, om befolkningen faktisk vil bruge, så stor en del af den kommende velstand til vækst i det private forbrug? Historien har vist, at ved højere velstand falder arbejdstiden, og det er vel sandsynligt, at mindre stress i dagligdagen også står højt på ønskelisten. Men ikke ifølge Velfærdskommissionen. De konstaterer, at der ikke bliver råd til, at befolkningen foretrækker fritid, for så bliver de indkomster, der skal betales skat af, så små, at skatten bliver for lille til at dække de stigende offentlige udgifter. Denne konstatering skyldes, at en af forudsætningerne for Velfærdskommissionens arbejde fra regeringens side var, at skattestoppet skulle respekteres. Det vil sige, at regeringen på forhånd havde bestemt, at befolkningen ikke måtte bruge den stigende velfærd til øget betaling for offentligt forbrug.

Vi bliver således for rige til at have råd til mere fritid – det er selvfølgelig absurd. En del af den offentlige sektors forbrug såsom pleje af ældre og pasning og uddannelse af børnene kræver færre materielle ressourcer end det private forbrug. Så et stigende forbrug af disse velfærdsgoder er set fra et miljøsynspunkt måske netop en løsning og ikke et problem. Men omkostningen er, at befolkningen (og politikerne) skal acceptere en mindre stigning end ellers i det private forbrug og at en større andel af indkomsten går til skatter. Så diskussionen om fremtiden stopper ikke.

Velfærdskommissionens rapport kan findes på www.velfaerd.dk og den alternative velfærdskommissions rapport på www.socialpolitisk-forening.dk

Storforbrugeren Danmark

Af Jacob Andersen, WWF Verdensnaturfonden

Danskerne kan godt lide at se sig selv som miljødukske. Men hvis alle levede som os, ville det kræve to ekstra planeter. En ny rapport fra WWF Verdensnaturfonden viser, at Danmark er i den globale superliga, når det gælder forbrug af naturressourcer

“Danmark er i den globale superliga, når det gælder forbrug af naturressourcer som landbrugsprodukter, træ, fødevarer og fossile brændstoffer.”

“Til trods for 14 års politik om grønne offentlige indkøb, har en stor del af offentlige institutioner endnu ikke udarbejdet de nødvendige indkøbspolitikker”

“Der [...] skal strammes op på de grønne offentlige indkøb.”

“Udspillet [...] vil [...] næppe kunne styrke bæredygtighed, som det absolut overordnede mål for al EU-lovgivning.”

som landbrugsprodukter, træ, fødevarer og fossile brændstoffer.

Rapporten, der har set på Danmarks globale fodaftryk, viser, at det især er vores høje forbrug af energi, der bidrager til den høje placering. Men også vores forbrug af skov og landbrugsjord er med til at gøre vores globale fodaftryk stort. Det globale fodaftryk er den samlede oversigt over, hvor meget energi, landjord og havområder der skal til for at dække vores forbrug i hverdagen. Det gælder det stykke regnskov fra Malaysia, der går til bordpladen og den landbrugsjord i Argentina, vi bruger til at dyrke soja til at fodre svin med.

Danmarks høje forbrug er med til at skabe den ubalance mellem, hvad vi forbruger af naturressourcer og jordens evne til at genskabe dem. På globalt plan bruges der en femtedel flere naturressourcer, end jorden selv kan genskabe.

En af de ting, der er brug for, hvis Danmarks fodaftryk skal ændres, er, at de offentlige institutioner ændrer praksis, viser rapporten. Til trods for 14 års politik om grønne offentlige indkøb, har en stor del af offentlige institutioner endnu ikke udarbejdet de nødvendige indkøbspolitikker, og der er slet ikke noget overblik over, hvor stor del af de offentlige institutioners indkøb, der i dag er miljørigtige.

WWF anbefaler, at globalt fodaftryks-regnskaber i fremtiden skal danne grundlag for en målrettet indsats for at begrænse det globale fodaftryk – især i lande som Danmark, som har et alt for stort fodaftryk. På den front er England og Skotland lænere fremme. Rapporten anbefaler desuden, at der strammes op på de grønne offentlige indkøb.

Ringes udspil til revideret europæisk bæredygtighedsstrategi

Af Morten Størum Damm Krogh, Danmarks Naturfredningsforening

Kort før jul præsenterede Kommissionen efter gentagne forsinkelser omsider sit udkast til en revision af EU's strategi for bæredygtig udvikling. Resultatet er nedslående. Udspillet mangler på alle indsatsområder klare målsætninger, præcise tidsplaner og effektive opfølgingsinstrumenter og vil derfor næppe kunne styrke bæredygtighed, som det absolut overordnede mål for al EU-lovgivning.

Kommissionens udkast efterlader et indtryk af en massiv afstand mellem tidligere bebudede intentioner og de forhåndenværende foreslåede politikker. Med dette meget uambitiøse udspil tydeliggøres også Barosso-Kommissionens generelle retræte

"Tidligere fremførte krav om en udfasning af miljøskadelige subsidier til fossile brændstoffer inden 2010 og behovet for en grøn skattereform på energi- og transportområdet er nu helt fjernet"

"Der er således meget, der bør rettes op på [...] Hvis ikke det sker, vil [...] marginaliseringen af miljøområdet på EU's politiske dagsorden uhindret kunne fortsætte."

"EU's regeringschefer [...] vedtog faktisk en ny europæisk politik med en klar opprioritering af Afrika [...] i december"

fra flere af de positive og fremadskuende forslag, som blev fremført af den tidligere Kommission. Både set i relation til bæredygtighedsstrategien fra 2001 og EU's sjette miljøhandlingsprogram, er der på flere områder tale om deciderede tilbageslag. Tidligere fremførte krav om en udfasning af miljøskadelige subsidier til fossile brændstoffer inden 2010 og behovet for en grøn skattereform på energi- og transportområdet er nu helt fjernet fra Kommissionens arbejdsprogram.

Kommissionen har i adskillige arbejdsdokumenter inden for det seneste års tid peget på en lang række bekymrende udviklingstendenser, både når det gælder voksende klimaproblemer, overudnyttelse af naturressourcer og et fortsat fald i biodiversitet. Dertil kommer, at EU's eget statistiske kontor Eurostat samtidig med Kommissionens udspil udsendte en statusrapport, der tegner et temmelig dystert billede af målopfyldelsen inden for rammerne af den nuværende bæredygtighedsstrategi. Alligevel finder Kommissionen altså noget overraskende ikke nogen grund til andet end blot at "finjustere" den eksisterende strategi. Det er ikke bare ærgerligt. Det strider også åbenlyst mod det mandat, Kommissionen blev pålagt af EU's stats- og regeringsledere på topmødet i juni sidste år.

Der er således meget, der bør rettes op på for det østrigske formandskab, når forslaget i løbet af foråret behandles i de forskellige ministerrådsformationer og Europa-Parlamentet med henblik på endelig vedtagelse ved EU-topmødet i junimåned. Hvis ikke det sker, vil Barroso-Kommissionens marginalisering af miljøområdet på EU's politiske dagsorden uhindret kunne fortsætte.

Link til Kommissionens udspil til en revideret europæisk bæredygtighedsstrategi:
http://europa.eu.int/comm/sustainable/sds2005-2010/docs/communication_en.pdf

Ny EU-strategi opprioriterer Afrika

Af Hans Peter Dejgaard, Sydprojektet

Selvom vi i december kun hørte om slagsmålet om budget, så vedtog EU's regeringschefer faktisk en ny europæisk politik med en klar opprioritering af Afrika. Den vedtagne EU-strategi hedder: "EU og Afrika: Hen imod et strategisk partnerskab", der som overordnet formål har at støtte Afrika med at nå FN's 2015-mål i løbet af de næste 10 år. Strategien tager også sigte på en bredere forbindelse med Afrika om emner som: fred og sikkerhed, udviklingsbistand, menneskerettigheder, god regeringsførelse, bæredygtig økonomisk vækst, social udvikling, re-

“EU-strategien vil betyde europæiske milliardinvesteringer til at etablere et EU-Afrika partnerskab for infrastruktur”

“Det overraskende er, at strategien ikke forholder sig til, hvordan disse mange investeringer skal vedligeholdes?”

“Det bliver en stor udfordring for EU at håndtere forvaltningen af den hastig stigende bistand til modtagerlande i Afrika med et svagt statsapparat.”

gional integration og handel.

EU's regeringschefer har hermed givet Afrika et løfte om, at halvdelen af de kommende års forøgelse i den samlede europæiske ulandsbistand vil gå til Afrika. Dette betyder i tal, at støtten til Afrika i år 2010 vil få tilført yderligere 75 mia. kr. oven i det nuværende niveau på ca. 110 mia. kr. Dette svarer til seks gange den samlede årlige danske ulandsbistand, så der er tale om rigtig mange penge.

EU-strategien vil betyde europæiske milliardinvesteringer til at etablere et EU-Afrika partnerskab for infrastruktur, som de kommende år vil bygge veje, jernbaner, havne, vandtransport og lufthavne. Dertil kommer store investeringer til energi, vandforsyning og informationsteknologi. Det overraskende er, at strategien ikke forholder sig til, hvordan disse mange investeringer skal vedligeholdes? De mange nye anlæg vil pålægge landene betydelige ekstra udgifter til drift og vedligeholdelse.

Afrika-strategien har været en prestigesag for den engelske premierminister Tony Blair. Men selvom det er positivt med sidste års store opmærksomhed på Afrika, så er strategien også blevet hastet igennem af det engelske EU-formandskab. Der kom aldrig en offentlig debat om meddelelsen fra EU-kommissionen til Rådet, som først udkom den 12. oktober 2005. Det er også uklart, hvordan sammenhængen er mellem Afrika-strategien og Cotonou-aftalen, som er gældende til 2020.

Det bliver en stor udfordring for EU at håndtere forvaltningen af den hastig stigende bistand til modtagerlande i Afrika med et svagt statsapparat. Der vil nu komme øget pres på de afrikanske regeringer for at bekæmpe korrupsion og styrke kapaciteten af deres institutioner. Men det bliver også en udfordring for EU-kommissionen og de 25 medlemsstater at sikre en sammenhængende og effektiv indsats.

ARRANGEMENTER

DANMARKS SOCIALE FORUM - EN ANDEN VERDEN ER MULIG

Den 3.-5. februar på Frederiksberg Gymnasium, Falkoner Plads 2, 2000 Frederiksberg. Med over 100 workshops, debatter, film og koncerter i et brag af en politisk, social og kulturel begivenhed. Entré: Rabat gives til studerende, pensionister, arbejdsløse etc. og fremgår som den laveste entré-pris.

Hele weekenden: 100/200 kr. Pr. dag: 50/100 kr.

Læs mere: <http://www.socialforum.dk/>

BYGGERI, DER VISER VEJEN - FREMTIDSPERSPEKTIVER FOR BÆREDYGTIGT BYGGERI

Den 6. februar i Landstingssalen på Christiansborg
Det Økologiske Råd arrangerer konferencen om bæredygtigt byggeri med fokus på energibesparelser i samarbejde med Dansk Byggeri, Teknik, Danske Arkitektvirksomheder og Foreningen af Rådgivende Ingeniører.
Læs mere på www.ecocouncil.dk

KONFLIKTLØSNING OG FORSONING

Den 19. februar kl. 14.00 - 16.00. Cafe Mandela, Halmtorvet 13 E, Vesterbro. Arrangør: AIF København/Frederiksberg og AIF Københavns amt. Vi retter blikket mod Kosovo. Hvordan skabes der holdbare løsninger, når det gælder forsoning mellem albanere og serbere? Mød Kai Vittrup, chefpolitiinspektør og øverste chef for politiet i Kosovo.

MILJØ, ENERGI OG BESKÆFTIGELSE

Den 28. marts kl. 16-18.30 i Trekanten, Miljøkontrollen, Kalvebod Brygge 45, København. Offentligt møde om Miljø, energi og beskæftigelse med udgangspunkt i projekt fra Det Økologiske Råd og fagforbundet 3F. Se nærmere på www.ecocouncil.dk. Tilmelding på 33 15 09 77 eller info@ecocouncil.dk. Kl. 19 afholdes generalforsamling i Det Økologiske Råd.

ØKO-KALENDEREN PÅ ØKO-INFO bringer nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet: www.eco-info.dk

REDAKTION

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af John Nordbo, 92-gruppen og Constance Hegner, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til c.hegner@wwf.dk